

Veroordeel niet...

Margot pakte het witte lammetje uit het blauwe zijde papier . Voorzichtig streekte haar handen de witte krulletjes. Ze koesterde het aan haar borst. Haar lammetje die haar nooit in de steek had gelaten.

Ze herinnert zich nog dat ze het kreeg. Ze was toen vijf jaar en op bezoek bij oma. “ Kijk”, had oma gezegd:” Ik heb een vriendje voor jou. Misschien mag hij bij jou slapen? Want hij voelt zich zo alleen”. Ze was verrukt geweest van het lammetje wat simpel weg de naam Lam kreeg. Lam mocht bij haar in bed slapen al vanaf die dag en vele jaren daarna ook nog. Tot ze Willem had ontmoet. Willem, de liefde van haar leven. Hij moest op de plaats van Lam liggen. Lam die daarna voorzichtig gewikkeld in blauw zijdepapier, ver weggestopt in de kast had gelegen. Wachtend op het moment dat hij weer te voorschijn mocht komen. En dat was nu.

Lang hadden Willem en zij er op gewacht. Maar eindelijk zou hun grote wens vervuld worden. Ze verwachtten een kindje. En Lam mocht op de kast in de babykamer. Zo gaf zij dit belangrijke deel van haar leven door aan haar kindje.

Lam was lange tijd haar steun en toeverlaat geweest. Thuis was het niet zo best. Toen Margot zes jaar was ging papa verhuizen naar een ander huis, naar een andere vrouw. Margot wilde zo graag met papa mee. Zij was toch zijn prinsesje. Maar het kon niet en het mocht ook niet van mama. In het begin had ze papa nog wel gezien en zijn nieuwe vrouw was altijd erg lief voor haar. Tante Jeanet mocht ze zeggen. Tante Jeanet rook altijd zo lekker . Als ze bij papa en tante Jeanet was hoefde ze nooit de afwas te doen, of te stofzuigen of het toilet te boenen. Thuis moest dat wel. Soms waren haar handjes helemaal rood en stuk van het harde werken wat ze bij mama moest doen. Maar dat was nog niet het ergste. Dat begreep ze nog wel. Want mama moest ook hard werken. Mama stond altijd vroeg op om naar haar werk te gaan en kwam laat thuis. Dan was zij allang uit school. Margot had vaak al aardappelen geschild en de tafel gedekt als mama thuis kwam. Als het eten dan gekookt op tafel stond dan gingen ze samen eten. Maar o wee als Margot dan vroeg of ze naar papa mocht. Dan ging mama schelden, heel hard schelden. op papa. Margot haar oren deden er altijd pijn van. Haar tranen zaten dan zo hoog. En altijd een nare brok in de keel. Maar ze durfde niet huilen want dan ging mama gooien met de spullen op tafel. Margot vond dat zo erg. Ze besloot toen ze acht was om maar niet meer bij papa op bezoek te gaan. Misschien kreeg mama dan wat rust en vergat ze papa. Als Margot dan wat ouder zou zijn dan zou ze stiekem zelf wel naar papa gaan zonder dat mama dit wist. Aan Lam vertelde ze deze dingen. Lam luisterde. In zijn vachtje hilde ze haar gezicht nat. Ze miste papa maar had Lam.

Toen Margot twaalf jaar was moest ze naar de middelbare school. Deze school stond dichtbij het huis van papa. Maar Margot durfde niet bij papa op bezoek te gaan. Wat moest papa wel denken van haar. Dat ze zo maar niet meer gekomen was. En wat als mama er wel achter kwam dat ze bij papa was geweest. Mama was nog steeds vaak zo boos. En altijd ging het over papa. Mama had hele lelijke dingen over papa verteld aan haar. Ook aan andere mensen, zelfs aan de broers van papa. Zij geloofden mama. Dus misschien was het wel waar. Had papa altijd maar gedaan alsof en was ze helemaal zijn prinsesje niet. Natuurlijk was tante

Jeanet dit nu. Die was mooi en droeg leuke kleren. Margot had een lelijke bril op haar neus en kreeg bijna nooit nieuwe kleren van mama. Op school plaagden ze Margot met haar uiterlijk. Maar thuis was Lam. Lam vond haar mooi. Lam hield wel van haar.

Als Margot zestien is mag ze van mama voor het eerst uit gaan. Peter, een jongen uit haar klas, heeft haar mee uit gevraagd. Mama vond het goed: "als je maar goed op je zelf past". Heeft ze gezegd. Toen vertrokken ze. Zij bij Peter achterop de scooter. Voor het eerst proefde ze de smaak van alcohol, voor het eerst zette ze een danspasje, voor het eerst voelde ze de arm van een jongen om haar heen. Peter bracht haar naar huis. Margot vond het fijn. Had het gevoel dat er eindelijk iemand aandacht had voor haar. In het steegje vlakbij haar huis stopte Peter de scooter. Hij stapte af en hielp haar. Zachtjes begon hij woordjes te fluisteren: "Liefste, wat ben je mooi. Mag ik nog meer zien van jouw mooie lijfje?" Margot stond met haar rug tegen de muur en voelde zijn hand langs haar gezicht, langs haar hals zo naar beneden glijden. Twee jongenshanden op haar kleine borstjes. Een riem die open gemaakt werd. Iets hards tussen haar benen. Dit was niet fijn meer. Dit was eng. Ze riep: "Peter stop, wat doe je nu? Ik wil dit niet". Maar Peter ging door en van binnen voelde zij een vlijmende pijn. Plotseling was het over. Peter draaide zich om, maakte zijn broek vast en startte de scooter. Hij keek niet een keer meer om. Margot strompelde naar huis, wilde het mama vertellen. Mama zag dat er iets was met Margot maar in plaats van een liefdevolle arm om haar heen kreeg ze slaag. Slaag van mama. "Vieze hoer. Dit doe je dus nooit meer. Naar je kamer vooruit en voorlopig heb je 14 dagen huis arrest." Huilend was ze in bed gekropen met Lam dicht tegen zich aan. "Weet jij wat hoer betekend Lam?" had ze gevraagd.

Ze was achttien toen ze zeker wist dat ze uit huis wilde. Ze koos voor de verpleging en ging de opleiding doen in de grote stad. Ze had al snel een appartementje gevonden. Lam ging mee. De rest van haar spulletjes had mama op straat gesmeten. "Als je dan weg wilt, dan voorgoed." Had ze gezegd. Margot had haar aan gekeken met ogen vol verdriet. Ze begreep dit niet. Wat had ze misdaan dat mama zo deed tegen haar? Margot wist dat ze er niet tegenin moest gaan. Dat de rapen dan helemaal gaar zouden zijn. Ze had haar schouders opgehaald en vertrok.

In de grote stad had ze het wel naar haar zin. Lam lag nog steeds bij haar in bed maar ze maakte vrienden. Durfde haar los te gaan dragen en besteedde het beetje geld, wat ze over hield per maand, aan leuke kleren. Margot mocht zich laten zien. Ze kreeg vrienden en vriendinnen en voelde zich gelukkig. Ook al was er altijd het stille verlangen naar haar ouders.

Op een dag kwam er een nieuwe co-assistent in het ziekenhuis waar ook Margot werkte. Willem Houthakker. Soms moesten ze samen de ronde op de zalen doen en zo ontdekten ze dat het wel bijzonder goed klikte tussen hen beiden. Zo goed dat ook na werktijd er al snel een band ontstond. Margot en Willem, altijd bij elkaar in de buurt. Willem had al snel ontdekt dat Margot geen normale jeugd had gehad. Daar waar hij een fijn thuis had met liefdevolle ouders had Margot een leeg veld. Ouders die totaal uit het leven van Margot verdwenen waren. Margot had er dagelijks pijn van. Een pijn die bijna onmenselijk was. Ze wilde vergeten maar tegelijkertijd verlangde ze zo naar haar vader, naar haar moeder. Samen hadden ze een plan bedacht om eens contact op te gaan nemen met papa.

En zo gebeurde dat Margot op een regenachtige dag in de blauwe auto van Willem stapte en dat ze samen reden naar het huis van papa. Papa die de deur open deed. Papa die zijn armen wijd open deed. Papa die diep ontroerd:” Welkom mijn lieve prinsesje” tegen haar zei. Ze voelde wat ze gemist had al die jaren.

Met papa kon ze praten. Margot vertelde hem hoe het had kunnen gebeuren dat ze opeens niet meer kwam. Dat mama dan zo vreselijk boos was op papa. Dat mama aan iedereen had verteld dat papa zo slecht was. Dat mama haar zo uitgescholden had toen ze verkracht werd door Peter. Dat er geen begrip was. Dat mama haar spullen op straat had gegooid toen ze uit huis ging. Maar ook dat ze mama zo mistte.

Toen vertelde papa het verhaal: “ Weet je lieverd. Het is heel naar wat er gebeurd is. Ik had o zo graag gehad dat jou dit niet overkomen was. Maar ik weet ook dat mama niet anders kan. Mama is geboren in een liefdeloos gezin. Opa was fout in de oorlog. Heeft daarom gevangen gezeten. Na die tijd wilde hij graag een vrouw maar alle leuke meisjes uit het dorp waren al verloofd of getrouwd. Alleen lelijke Leentje, die een beetje achterlijk was bleef over. Opa is toen toch maar met haar getrouwd. Maar oma Leentje was niet aardig en lief. Ze was bang voor opa en daarom is alleen mama maar geboren uit hun huwelijk. Opa kreeg geen aandacht en geen liefde en ging het toen zoeken bij mama. Zo klein als ze was sliep hij bij haar. Elke nacht. Tot ik in haar leven kwam. Mama was beschadigd voor haar leven hierdoor. Ik heb zo vaak er op aangedrongen dat ze hulp moest zoeken. Dat het zo niet langer kon. Dat ik ook kapot hieraan ging. Voor mij had ze ook geen aandacht en liefde. En ik wilde dat niet bij jou zoeken. Daarvoor had en heb ik jou te lief. Maar mama deed er niets mee. “ dat wat je verdringt, dat is er niet” zei ze altijd tegen mij. Toen moest ik wel gaan.” . Margot had ademloos geluisterd. Dicht tegen Willem aan. Wat moest ze met dit verhaal?

Samen besloten ze om dan toch nog maar eens bij mama te gaan kijken. Met de wetenschap dat mama zo beschadigd was in haar jeugd durfde ze het aan.

Lang had het bezoek niet geduurd. Een uurtje thee drinken was het geworden. En later nog eens. Meer zat er niet in. Maar Margot vond het voldoende. En hield het bij af en toe een uurtje thee drinken bij mama.

Al mijmerend streelt Margot Lam nog eens over zijn vachtje. En zet hem dan resoluut op de plank in de kinderkamer. Vast besloten dat Willem en zij hun kindje, dat zo welkom was, een liefdevolle jeugd zouden geven.